

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: **Obec Chorvátsky Grob**, so sídlom Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, zastúpeného Advokátskou kanceláriou VOZÁR s.r.o., so sídlom Trenčianska 56/D, 821 09 Bratislava, IČO: 47 234 628, proti žalovanému: **Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o.**, so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697, zastúpenému AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s.r.o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 35 753 510, **o zaplatenie 244.122,71 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou a o vzájomnej žalobe žalovaného**, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi sumu **244.122,71 eur** spolu s úrokom z omeškania
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 567,81 eur od 15.12.2012 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 8,15 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do zaplatenia,

- vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do zaplattenia,

a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne

- zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2014 do 23.6.2022,
- zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do 23.6.2022,
- zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do 23.6.2022,

to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu žalobcu **zamieta**.

III. Vzájomnú žalobu žalovaného o zaplattenie 379.558,66 eur **zamieta**.

IV. Žalobca **má** voči žalovanému **nárok** na náhradu trov konania o žalobe žalobcu vo výške **100 %**.

V. Žalobca **má** voči žalovanému **nárok** na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplattenie 379.558,66 eur vo výške **100 %**.

VI. Žalovanému **vracia** súdny poplatok vo výške **5.210,50 eur** prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 979 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, a to po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou z 29. júla 2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 244.122,71 eur s príslušenstvom.

2. Žalobný návrh odôvodnil žalobca tým, že dňa 29. júna 2012 uzatvoril ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom Zmluvu č. 71/2012 o nájme vodárenskej infraštruktúry a o prevádzkovaní poskytovaní služieb súvisiacich s nájmom a prevádzkou vodárenskej infraštruktúry obce Chorvátsky Grob a jej miestnych častí v znení dodatku (ďalej aj „nájomná

zmluva“). Žalovaný bol v zmysle nájomnej zmluvy povinný okrem iných povinností vyplývajúcich mu zo zmluvy platiť žalobcovi dohodnuté nájomné.

2.1. Za obdobie trvania nájomného vzťahu vystavil žalobca žalovanému faktúry celkom na sumu 244.472,71 eur, pričom žalovaný napriek upomienkam uhradil žalobcovi len sumu 350,-- eur predstavujúcu časť faktúry č. 207/2012 na sumu 917,81 eur, a to napriek tomu, že žalovaný si ako nákladovú položku uplatňuje na Úrade pre reguláciu sieťových odvetví nájomné v rámci určenia ceny za dodávku pitnej vody verejným vodovodom, za distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a za odvedenie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou. Žalovaný tak pre účely cenotvorby odkazuje na nájomnú zmluvu, hoci nájomné žalobcovi ani čiastočne neuhradil.

2.2. K žalobe žalobca pripojil nájomnú zmluvu, dodatok č. 1 zo 17. decembra 2012, prehľad pohľadávok žalobcu voči žalovanému, zoznam odoslaných faktúr, faktúry č. 181/2012, 223/2012, 207/2012, 35/2013, 74/2013, 100/2013, 143/2013, 24/2014, 44/2014, 70/2014, 96/2014, 3/2015, 15/2015, 17/2015, 16/2015, 21/2015 a 22/2015, upomienky žalobcu z 24. apríla 2013, zo 17. októbra 2013 a z 28. novembra 2013, žiadosť o odsúhlasenie pohľadávok žalobcu z 10. januára 2014, list žalobcu z 30. júna 2015 adresovaný Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a odpoveď Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo 7. júla 2015.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 12. februára 2016 navrhol žalobu zamietnuť a vzájomnou žalobou sa domáhal, aby súd určil, že žalobca nie je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, ktorá je predmetom nájomnej zmluvy a že spoluvlastníkmi vodárenskej infraštruktúry sú obyvatelia obce Chorvátsky Grob a špecifikované právnické osoby.

4. Žalovaný uviedol, že žalobca nie je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, a preto označil tvrdenie žalobcu za nepravdivé a účelovo zavádzajúce. Keďže žalobca je len jedným zo spoluvlastníkov vodárenskej infraštruktúry, pričom ostatnými spoluvlastníkmi sú obyvatelia obce Chorvátsky Grob, keďže títo sú vlastníkami meradla umiestneného na vodovodnej prípojke verejnej infraštruktúry, nie je aktívne legitimovaný na akékoľvek právne úkony, ktorými vykonáva absolútne vlastnícke právo k verejnej infraštruktúre.

4.1. Žalovaný k vyjadreniu k žalobe pripojil zoznam obyvateľov obce Chorvátsky Grob a návrh žalovaného na vyhlásenie nútenej správy z 27. októbra 2014.

4.2. V doplnení (a oprave) vyjadrenia k žalobe z 9. mája 2016 žalovaný uviedol, že žalobca nemá vybudovanú akúkoľvek dažďovú kanalizáciu, a tak všetka voda z povrchového odtoku plôch vteká do splaškovej kanalizácie prevádzkovej žalovaným, v dôsledku čoho žalovanému vznikajú zvýšené náklady spojené s prevádzkovaním splaškovej kanalizácie, ktorú mal v nájme na základe zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že odpadové vody aj s vodami z povrchového odtoku plôch sú čerpacími stanicami prečerpávané do čistiarní odpadových vôd. Žalovanému tak vzniká majetková škoda z titulu odvádzania vôd z povrchových plôch žalobcu do kanalizačnej siete, a preto si voči žalobcovi uplatňuje úhradu nákladov za prečerpanie vôd z povrchových vôd z kanalizačnej siete v sume 374.586,45 eur. Zároveň si žalovaný v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie majetkovej škody vzniknutej z titulu uloženia povinnosti uhradiť Slovenskému vodohospodárskemu podniku, š. p. nedoplatok za vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd v sume 4.972,21 eur. Zároveň žalovaný v predmetnom podaní špecifikoval svoj určovací nárok.

5. Žalobca v replike zo 7. decembra 2016 poukázal na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení nenamietol výšku žalovanej sumy a ani nepoprel omeškanie žalovaného. K námietkam žalovaného týkajúcim sa vlastníctva vodárenskej infraštruktúry žalobca uviedol, že je vlastníkom vodárenskej infraštruktúry. Zároveň žalobca poukázal na to, že sporný vodovod je verejným vodovodom, čo deklarovalo aj rozhodnutie Okresného úradu Senec z 15. decembra 2014, č. OU-SC-OSZP/-2014/2654-G-83-Ry. V predmetnom konaní bolo vlastnícke právo žalobcu preukázané.

5.1. K replike žalobca pripojil prílohu č. 1 k nájomnej zmluve, rozhodnutie Okresného úradu Senec z 15. decembra 2014, č. OU-SC-OSZP/-2014/2654-G-83-Ry, stanovisko Obvodného úradu životného prostredia Bratislava z 5. septembra 2013, výpis z LV č. 602, protokoly o zaradení majetku, zmluvu o dielo zo 14. mája 2002 uzatvorenú medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou HORES VICTORY, s.r.o., rámcovú zmluvu z 11. septembra 2002 uzatvorenú medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou I.M.GOSTIN, s.r.o., dohodu o zriadení cestnej komunikácie a vybudovaní inžinierskych sietí v lokalite Čerešňové 4 Chorvátsky Grob z 24. júla 2002, zmluvu o dielo z 2. apríla 2004 uzatvorenú medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou COMFING, spol. s r.o., zmluvu o spolupráci pri výstavbe kanalizácie z 18. novembra 2013 v znení dodatkov č. 1, č. 2 a č. 3, upozornenie žalobcu na plnenie zmluvy z 8. januára 2014 adresované žalovanému a výzvu žalobcu na predloženie dokumentov a na zaplatenie dlžnej sumy z 27. januára 2014 adresovanú žalovanému.

5.2. V doplňujúcom vyjadrení zo 6. júla 2017 žalobca uviedol, že na určovacej vzájomnej žalobe žalovaného nemá žalovaný naliehavý právny záujem, keďže podaná určovacia vzájomná žaloba postráda racionálny a hospodársky význam. K uplatnenej náhrade škody žalobca poukázal na to, že podľa článku XXXII. bod 2. nájomnej zmluvy prípadné nároky žalovaného na náhradu škody voči žalobcovi zo zmluvy už zanikli. Zároveň žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobca nemal vybudovanú akúkoľvek dažďovú kanalizáciu, v dôsledku čoho všetka povrchová voda má vtekať do splaškovej komunikácie prevádzkovej žalovaným. Žalobca pritom poukázal na to, že vo viacerých častiach obce je vybudovaný systém odvádzania dažďových vôd. Podľa žalobcu nie je správny ani výpočet výšky náhrady škody, keďže žalovaný pri výpočte škody za odvádzanie vôd používal nesprávne uvedenú cenu 1,2563 eur. Žalobca spochybnil počet daždivých dní v roku 2014 (175 dní) a v roku 2015 (63 dní), ako aj realitu tvrdení žalovaného o výkone čerpadiel. K nároku na náhradu majetkovej škody 4.972,21 eur žalobca namietol dôvodnosť vzniku tejto škody, čo má byť údajne nedoplatok za vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd za rok 2015, za ktorý však prevádzkovateľ popisuje omnoho menšie množstvá odľahčených vôd, ako boli v roku 2014. Samotné znižovanie množstva dažďových vôd pritekajúcich cez poklopy do splaškovej kanalizačnej siete a cez nepovolené prítoky z rodinných domov je plne v kompetencii prevádzkovateľa verejnej kanalizácie. Žalobca nemôže zodpovedať za možnú netesnosť kanalizačných poklopov a za prípadné konanie iných osôb, nezodpovedných vlastníkov a majiteľov nehnuteľností.

6. Žalovaný v duplike z 10. júla 2017 v znení jej doplnenia z 12. júla 2017 uviedol, že žalobca nemá nárok na zaplatenie požadovaného nájomného, keďže nie je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, čo má za následok, že nie je nositeľom uplatneného subjektívneho práva. Žalovaný poukázal na to, že jednotliví obyvatelia obce ako odberatelia si sami za svoje finančné prostriedky zakúpili vodomery nachádzajúce sa na jednotlivých odberných miestach, na základe čoho nadobudli vodomery do svojho výlučného vlastníctva. Meradlo je príslušenstvom verejného vodovodu a podľa zákona tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť. Ak žalobca

v nájomnej zmluve deklaroval, že je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, uviedol žalovaného do omylu.

6.1. K duplike žalovaný pripojil pracovné listy č. 30/05/2005, 31/05/2005, 34/05/2005 a 62/05/2005, rozhodnutie Okresného úradu Senec z 25. júna 2014, č. OU-SC-OSZP/2014/3828-G-40-Ry-k(257/13) a kúpnu zmluvu z 12. decembra 2014 uzatvorenú medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou HORES VICTORY, s.r.o. s preberacím a odovzdávacím protokolom.

6.2. V doplňujúcom vyjadrení z 31. januára 2018 žalovaný uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, keďže nemohol so žalovaným sám uzatvoriť nájomnú zmluvu, v dôsledku čoho mu neprináleží suma nájomného. Vo vzťahu k určovaciemu nároku uplatnenému vzájomnou žalobou žalovaný uviedol, že predmetný nárok slúži potrebám praktického života, keďže nie je možné, aby spoluvlastník narábal s predmetom vlastníctva svojvoľne a arbitrárne, akoby bol výlučným vlastníkom nehl'adiac na oprávnené záujmy ostatných spoluvlastníkov, a preto má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody žalovaný poukázal na to, že žalobca umožnil obyvateľom obce, aby si cez odtoky vybudovali vjazdy do dvorov a garáží, v dôsledku čoho nemala povrchová voda kade odtekať, a preto odteká cez splaškovú kanalizáciu prevádzkovanú žalovaným, čo znamená, že jednotlivé čerpadlá napojené na kanalizáciu nestíhajú prebytočnú vodu odčerpávať, a teda ju odčerpávajú nepretržite. Žalovaný inkasuje stočné iba v rozsahu vodného, pričom zvyšok musel žalovaný prečerpávať a vyčistiť na svoje vlastné náklady. Podľa žalovaného si žalobca porušil viaceré zákonné povinnosti, pričom odkázal na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. V príčinnej súvislosti s nesplnením si povinností žalobcu vznikol stav, kedy je žalovaný nútený prečerpávať mnohonásobne viac odpadovej vody, ako by musel, keby si žalobca riadne plnil všetky svoje zákonné povinnosti.

7. Žalobca vo vyjadreniach z 28. mája 2021 a zo 14. júna 2021 navrhol, aby sú vylúčil vzájomné žaloby žalovaného na samostatné konanie a aby odňal žalovanému priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ku ktorým pripojil potvrdenie žalovaného o vzájomných pohľadávkach zo 17. mája 2021, výpis z účtu žalobcu, list Úradu pre reguláciu sieťových odvetví z 15. januára 2020, účtovnú závierku žalovaného za rok 2020, výpoveď žalobcu z nájomnej zmluvy z 26. júna 2014, rozhodnutie Okresného úradu Bratislava z 12. apríla 2021, č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004, list žalobcu z 22. apríla 2021 adresovaný žalovanému a list obchodnej spoločnosti Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s. z 15. januára 2021 adresovaný žalobcovi spolu s faktúrou č. 2211000199.

8. Podaním z 27. mája 2021 žalovaný rozšíril vzájomnú žalobu tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 919.664,91 eur a zmenil určovaciu vzájomnú žalobu.

8.1. Uznesením zo 4. marca 2022, sp. zn. 26Cb/154/2015 súd konanie v časti o rozšírenej vzájomnej žalobe žalovaného zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku žalovaným.

8.2. Uznesením z 27. apríla 2022, sp. zn. 26Cb/154/2015 súd pripustil zmenu vzájomnej žaloby vo výroku III. v znení, *súd určuje, že žalobca nebol výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, ktorá je predmetom zmluvy č. 71/2012 o nájme vodárenskej infraštruktúry a o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s nájmom a prevádzkou vodárenskej infraštruktúry obce Chorvátsky Grob a jej miestnych častí zo dňa 29. júna 2012.*

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na termín dňa 23. júna 2022 o 13:15 hod., na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalovaný a ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili.

9.1. Preto súd prejednal a rozhodol spor v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

K prejednaniu a rozhodnutiu sporu v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu

10. Podaním z 21. júna 2022 požiadal právny zástupca žalovaného (AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o.) o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa právnenému zástupcovi dňa 16. júna 2022 stal úraz, v dôsledku čoho sa stal práceneschopným.

10.1. Dňa 21. júna 2022 (v zásade hneď po doručení žiadosti o odročenie pojednávania súdu) doručil súd právnenému zástupcovi žalovaného na e-mailovú adresu agilita@agilita.sk a zároveň aj do elektronickej schránky oznámenie, že ospravedlnenie neúčasti neakceptuje a rovnako tak nevyhovuje podanej žiadosti o odročenie pojednávania. Súd vo svojom oznámení poukázal na to, že žalovaný neudelil splnomocnenie na zastupovanie v konaní advokátovi JUDr. Vladimírovi Šebovi, ktorý sa z dôvodu dočasnej práceneschopnosti nemôže zúčastniť na pojednávaní, ale splnomocnil obchodnú spoločnosť AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., v ktorej pôsobia viacerí advokáti a aj advokátski koncipienti, ktorým nebráni žiadna prekážka, aby sa nariadeného pojednávania zúčastnili. Zároveň dal súd do pozornosti znenie ustanovenia § 183 ods. 2 C. s. p., v zmysle ktorého možno od osoby advokáta nechať sa spravodlivo zastúpiť iným advokátom, keďže prekážka brániaca jednému z advokátov pôsobiacich v obchodnej spoločnosti AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o. nenastala krátko pred pojednávaním, ale až 7 dní pred nariadeným termínom pojednávania a zároveň v splnomocnení z 24. mája 2021 žalovaný (obchodná spoločnosť Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o.) výslovne súhlasil, aby sa splnomocnenec (obchodná spoločnosť AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o.) nechal zastúpiť iným zástupcom.

10.2. Následne dňa 22. júna 2022 právny zástupca žalovaného zaslal stanovisko k odpovedi na žiadosť o odročenie termínu pojednávania, v ktorom uviedol, že v rámci obchodnej spoločnosti pôsobia iba dvaja advokáti, a to JUDr. Vladimír Šebo a JUDr. Ľubomír Macejka, ktorý sa nenachádza niekoľko týždňov v sídle spoločnosti. Zároveň uviedol, že advokátske koncipientky sú v súčasnosti na materskej, resp. rodičovskej dovolenke. K ustanoveniu § 183 ods. 2 C. s. p. právny zástupca žalovaného uviedol, že mu jeho znenie je známe a rovnako tak mu je známe, že žalovaný súhlasil, aby sa nechal zastúpiť iným advokátom, avšak doplnil, že sa ako konateľ obchodnej spoločnosti AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o. rozhodol nenechať sa zastupovať iným advokátom.

11. Súd zotrváva na dôvodoch, ktoré uviedol právnenému zástupcovi žalovaného v oznámení z 21. júna 2022, ktorým v súlade s ustanovením § 183 ods. 4 C. s. p. oznámil, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhoveli a pre úplnosť dopĺňa nasledovné:

12. Je rozdielom, keď strana sporu udelí splnomocnenie advokátovi - fyzickej osobe, ako keď udelí splnomocnenie advokátskej kancelárii (právnickej osobe), v ktorej pôsobí viacero advokátov. Predmetnú skutočnosť musí súd zohľadňovať pri posudzovaní dôvodnosti podanej žiadosti o odročenie pojednávania. Ak je splnomocneným zástupcom právnická osoba –

advokátska kancelária, v ktorej pôsobia viacerí advokáti, musia nastať dôležité dôvody brániace účasti na pojednávaní u všetkých takto pôsobiacich advokátov. Zároveň musia byť tieto dôležité dôvody zo strany právneho zástupcu súdu aj preukázané, čo znamená, že nepostačuje ničím nepodložené tvrdenie právneho zástupcu o prekážke brániacej neúčasti na pojednávaní.

12.1. Pri aplikovaní predmetného záveru súd konštatuje, že právny zástupca žalovaného preukázal existenciu dôvodu, ktorý by mohol byť podkladom pre rozhodnutie o odročení pojednávania, len v prípade jedného z advokátov pôsobiacich v obchodnej spoločnosti AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., JUDr. Vladimíra Šeba, dôvody brániace neúčasti druhého advokáta JUDr. Ľubomíra Macejku – ktorý taktiež v predmetnom spore vyhotovoval a podpisoval viaceré písomné vyjadrenia žalovaného – však žiadnym spôsobom nepreukázal, iba uviedol ničím nepodložené tvrdenie, že sa nenachádza v sídle spoločnosti.

12.2. Uvedené znamená, že súd nemal zo strany právneho zástupcu žalovaného preukázané, že by všetkým advokátom pôsobiacim v advokátskej kancelárii bránila účasti na pojednávaní objektívna prekážka, čo má za následok, že súd nemohol vyhovieť žiadosti o odročenie pojednávania pri rešpektovaní povinnosti vyplývajúcej súdu z článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, osobitne v situácii, keď sa jednalo o reštančnú (sedemročnú) vec, v ktorej sa malo uskutočniť prvé pojednávanie vo veci. Súd zároveň má za to, že žiadosť právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania bolo potrebné posudzovať prísnejšie, keďže zo strany žalovaného (jeho právneho zástupcu) už skôr došlo k zmareniu termínu pojednávania, ktorý bol nariadený na 2. júna 2021, keď len krátko pred pojednávaním (dňa 28. mája 2021) doručil zmenu a rozšírenie vzájomnej žaloby, pričom toto podanie bolo neúplné, keďže nebolo k nemu priložené splnomocnenie na zastupovanie v konaní.

13. Pri posúdení žiadosti o odročenie pojednávania súd musel zohľadniť aj znenie ustanovenia § 183 ods. 2 C.s.p., keďže prekážka, ktorá bránila jednému z advokátov pôsobiacich v obchodnej spoločnosti AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., nastala 7 dní pred nariadeným termínom pojednávania (t. j. viac ako päť dní predpokladaných v ustanovení § 178 ods. 2 C.s.p.), a teda nešlo o prekážku, ktorá by nastala krátko pred termínom pojednávania. Súd je toho názoru, že bolo povinnosťou právneho zástupcu žalovaného, aby sa nechal v súvislosti s pojednávaním nariadeným na 23. júna 2022 zastúpiť iným advokátom, na čo bol daný podklad aj v zmysle obsahu splnomocnenia žalovaného z 24. mája 2021.

13.1. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že samotný právny zástupca žalovaného si bol tejto povinnosti vedomý, čo vyplýva z jeho vyjadrenia z 22. júna 2022, v ktorom výslovne uviedol, že z rozhodnutia konateľa obchodnej spoločnosti AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o. sa právny zástupca žalovaného nenechal zastúpiť iným advokátom. Takýto postup právneho zástupcu žalovaného je podľa názoru v jednoznačnom rozpore s povinnosťami advokáta, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 18 ods. 1 a ods. 2 zákona o advokácii, keď svojim vlastným pasívnym prístupom sa rozhodol nechrániť a nepresadzovať práva svojho klienta (žalovaného) a rovnako tak v jeho postupe nemožno hovoriť o konaní s odbornou starostlivosťou.

14. Súd nemôže opomenúť ani tú skutočnosť, že predvolanie na pojednávanie nebolo doručené len právnenému zástupcovi žalovaného, ale aj priamo žalovanému dňa 13. mája 2022, pričom žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčasť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

15. Vychádzajúc z uvedeného súd uzatvára, že žalovaný a aj jeho právny zástupca mali vytvorený dostatočný priestor, aby sa pojednávania nariadeného na 23. júna 2022 o 13:15 hod. zúčastnili. Zo strany súdu tak mali žalovaný a aj jeho právny zástupca vytvorený priestor na realizáciu procesných práv v predmetnom spore, a bolo len na nich, či takto poskytnutý priestor využijú, alebo nie.

15.1. S prejednaním sporu v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu tak nie je možné spájať akékoľvek znemožnenie realizácie žalovanému patriacich procesných práv zo strany súdu, ale žalovaný a ani jeho právny zástupca neprejavili záujem vlastnou pasivitou (zo strany žalovaného tým, že sa napriek predvolaniu na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil včas a vážnymi dôvodmi, a zo strany právneho zástupcu neudelením substitučného splnomocnenia) zúčastniť sa pojednávania a uplatňovať na ňom prostriedky procesnej obrany (vo vzťahu k nároku uplatňovanému žalobcom) a prostriedky procesného útoku (vo vzťahu k nároku uplatňovanému žalovaným vo forme vzájomnej žaloby), a to vrátane možnosti reagovať na prednes žalobcu na pojednávaní, resp. na predbežné právne posúdenie zo strany súdu.

15.2. Žalovaný a jeho právny zástupca vlastným postojom k sporu dali nepochybné najavo, že nemali záujem sa pojednávania zúčastniť, a súd nie je povinný pojednávanie bez existencie zákonného dôvodu pojednávanie odročovať, keďže opačným postupom (t. j. odročením pojednávania bez prejednanja sporu) by súd porušil právo žalobcu na súdnu ochranu garantované článkom 46 ods. 1 ústavy, resp. právo na spravodlivé súdne konanie garantované článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

K vymedzeniu predmetu rozhodovaného sporu

16. Pokiaľ ide o predmet súdneho rozhodovania, žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 244.122,71 eur s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou a žalovaný sa vzájomnou žalobou domáhal jedného určenia, že žalobca nebol výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, ktorá je predmetom zmluvy č. 71/2012 o nájme vodárenskej infraštruktúry a o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s nájmom a prevádzkou vodárenskej infraštruktúry obce Chorvátsky Grob a jej miestnych častí zo dňa 29. júna 2012, ako aj zaplatenia náhrady škody v sume 379.558,66 eur (po zastavení konania v rozšírenej časti uznesením súdu zo 4. marca 2022, sp. zn. 26Cb/154/2015).

16.1. Žalobca sa opakovanými návrhmi v spore domáhal, aby súd vylúčil nároky žalovaného uplatnené vzájomnou žalobou na samostatné konanie.

16.2. Uznesením z 23. júna 2022, č. k. 26Cb/154/2015-790 súd rozhodol tak, že

- I. vzájomnú žalobu žalovaného v časti, v ktorej sa žalovaný domáha určenia, že žalobca nebol výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry, ktorá je predmetom zmluvy č. 71/2012 o nájme vodárenskej infraštruktúry a o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s nájmom a prevádzkou vodárenskej infraštruktúry obce Chorvátsky Grob a jej miestnych častí zo dňa 29. júna 2012, vylúčil na samostatné konanie;
- II. vo zvyšnej časti návrh žalobcu na vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie zamietol;
- III. návrh žalobcu na odňatie čiastočného oslobodenia od súdneho poplatku priznaného žalovanému odmietol.

17. Predmetom rozhodovania súdu tak boli po vydaní vyššie uvedeného uznesenia:

- nárok žalobcu na zaplatenie sumy 244.122,71 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou a
- nárok žalovaného na zaplatenie sumy 379.558,66 eur.

18. Zo stranami sporu predložených listinných dôkazov dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

18.1. Zmluvou č. 71/2012 o nájme vodárenskej infraštruktúry a o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s nájmom a prevádzkou vodárenskej infraštruktúry obce Chorvátsky Grob a jej miestnych častí zo dňa 29. júna 2012 uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom, žalobca prenechal žalovanému do užívania vodárenskú infraštruktúru nachádzajúcu sa v územnom obvode obce Chorvátsky Grob. Žalovaný sa zmluvou zaviazal platiť žalobcovi nájomné, ktorého ročná výška bude 35 % z hodnoty ročného odpisu majetku infraštruktúry vo vlastníctve prenajímateľa stanoveného ku koncu predchádzajúceho roka (článok XXIII. bod 1. zmluvy). K hodnote ročného odpisu infraštruktúry k 31. decembru 2011 vo výške 231.958,-- eur je dohodnutá výška nájomného na rok 2012 v sume 81.185,-- eur ročne, 20.296,25 eur štvrťročne a 6.765,40 eur mesačne (článok XXIII. bod 2. zmluvy). Zmluvne bolo dohodnuté, že žalovaný bude platiť žalobcovi nájomné do konca roka 2013 štvrťročne, a to na základe zmluvy a faktúry vlastníka vystavenej k 5. dňu 1. mesiaca štvrťroka nasledujúceho po uplynutí štvrťroka, za ktorý sa nájomné uhrádza (teda k 5. januáru, k 5. aprílu, k 5. júlu a k 5. októbru) so splatnosťou do 15 dňa prvého mesiaca štvrťroka nasledujúceho po uplynutí štvrťroka, za ktorý sa nájomné uhrádza a od kalendárneho roka 2014 mesačne, a to na základe zmluvy a faktúry vlastníka vystavenej k 5. dňu nasledujúceho mesiaca so splatnosťou do 15. dňa tohto mesiaca (článok XXIII. bod 5. zmluvy). Rovnako tak bola v zmluve dojednaná zmluvná pokuta pre prípad omeškania s platením nájomného vo výške 0,05 % z omeškanej dlžnej čiastky za každý deň omeškania (článok XXIII. bod 7. zmluvy).

18.2. Faktúrou č. 181/2012 zo 16. októbra 2012 fakturoval žalobca žalovanému nájomné za tretí štvrťrok roku 2012 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 223/2012 z 31. decembra 2012 nájomné za štvrtý štvrťrok roku 2012 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 35/2013 z 28. marca 2013 nájomné za prvý štvrťrok roku 2013 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 74/2013 zo 17. júla 2013 nájomné za druhý štvrťrok roku 2013 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 100/2013 z 26. septembra 2013 nájomné za tretí štvrťrok roku 2013 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 143/2013 z 30. decembra 2013 nájomné za štvrtý štvrťrok roku 2013 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 24/2014 z 20. marca 2014 nájomné za prvý štvrťrok roku 2014 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 44/2014 z 25. júna 2014 nájomné za druhý štvrťrok roku 2014 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 70/2014 z 30. septembra 2014 nájomné za tretí štvrťrok roku 2014 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 96/2014 z 18. decembra 2014 nájomné za štvrtý štvrťrok roku 2014 v sume 20.296,25 eur, faktúrou č. 3/2015 zo 14. januára 2015 nájomné za mesiac január 2015 v sume 6.765,40 eur, faktúrou č. 15/2015 z 29. apríla 2015 nájomné za mesiac február 2015 v sume 6.765,40 eur, faktúrou č. 17/2015 z 29. apríla 2015 nájomné za mesiac marec 2015 v sume 6.765,40 eur, faktúrou č. 16/2015 z 29. apríla 2015 nájomné za mesiac apríl 2015 v sume 6.765,40 eur, faktúrou č. 21/2015 z 22. júna 2015 nájomné za mesiac máj 2015 v sume 6.765,40 eur a faktúrou č. 22/2015 z 22. júna 2015 nájomné za mesiac jún 2015 v sume 6.765,40 eur.

18.3. Faktúrou č. 207/2012 z 30. novembra 2012 fakturoval žalobca žalovanému sumu 917,81 eur za analýzu vzoriek vody. Z predmetnej fakturovanej sumy zaplatil žalovaný dňa 25. marca 2014 sumu 350,-- eur a neuhradený zvyšok pohľadávky je vo výške 567,81 eur.

18.4. Listom zo 7. júla 2015 Úrad pre reguláciu sieťových odvetví oznámil žalobcovi, že žalovaný v rámci schválených maximálnych cien za dodávku pitnej vody verejným vodovodom, distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou má zohľadnené nájomné, ktoré má žalovaný uhrádzať žalobcovi vo výške 81.185,-- eur ročne, a to v období rokov 2013, 2014, 2015 a 2016.

18.5. Listom z 26. júna 2014 doručeným žalovanému dňa 2. júla 2014 žalobca vypovedal nájomnú zmluvu z dôvodu neuhradenia zmluvne dohodnutého nájomného a z dôvodu nesplnenia povinností vyplývajúcich z článku XIV. bod 4., článku XX. bod 3. a bod 4. a článku XXI. bod 2. zmluvy s tým, že výpovedná lehota je 3 mesiace a začína plynúť prvým dňom nasledujúceho mesiaca po doručení písomnej výpovede. Dohodou z 30. októbra 2014 uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným bolo dohodnuté predĺženie výpovednej doby do 30. júna 2015.

18.6. Zmluvou o dielo č. Sie/Mo/05-02 zo 14. mája 2002 uzatvorenou medzi žalobcom ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou HORES VICTORY, s.r.o. ako zhotoviteľom bol dohodnutý záväzok zhotoviteľa vybudovať inžinierske siete na pozemkoch parc. č. 1591/21, 1591/62 a 1591/64 nachádzajúcich sa v obci Chorvátsky Grob v lokalite Čerešňové III. Na základe rámcovej zmluvy z 11. septembra 2002 uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou I.M.GOSTIN, s.r.o. ako zhotoviteľom bol dohodnutý záväzok zhotoviteľa zhotoviť dielo, kanalizáciu splaškovú – prívodnú stoku do ČOV Chorvátsky Grob pozostávajúcej z objektov SO1 Gravitačné potrubie DN300, SO2 Výtlačné potrubie DN100, SO3 Čerpacej stanice 1, 2 stavebná časť, SO4 Vonkajšie silnoprúdové rozvody a PS1 Čerpacej stanice 1, 2 – strojná časť. Na základe rámcovej zmluvy z 31. júla 2002 uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou I.M.GOSTIN, s.r.o. ako zhotoviteľom bol dohodnutý záväzok zhotoviteľa zhotoviť dielo, kanalizáciu v lokalite I B V – Čerešňové III. Dohodou z 24. júla 2002 uzatvorenou medzi žalobcom, obchodnou spoločnosťou RODIS spol. s r.o. a Spoločnosťou Ježišovou sa žalobca zaviazal, že bude okrem iného stavebníkom a prevádzkovateľom verejného vodovodu DN80, TL PVC hrdlové, vrátane požiarnych hydrantov. Zmluvou o dielo č. 10/2004 z 2. apríla 2004 uzatvorenou medzi žalobcom ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou COMFING, spol. s r.o. ako zhotoviteľom bol dohodnutý záväzok zhotoviteľa zhotoviť pre objednávateľa dielo „Inžinierske siete – infraštruktúra, Čierna Voda – Čerešňové“. Zmluvou o spolupráci pri výstavbe kanalizácie z 18. novembra 2003 uzatvorenou medzi žalobcom, obchodnými spoločnosťami RETEP SLOVAKIA, s.r.o., DOMEX spol. s r.o., CW Invest, s.r.o. Spoločnosťou Ježišovou na Slovensku a Ing. Ivanom Juhásom bola dohodnutá spolupráca pri výstavbe kanalizácie, a to čističky odpadových vôd a spoločných kanalizačných zberačov s tým, že vlastníkom vybudovanej kanalizácie sa stane žalobca, pričom k predmetnej zmluve miesto obchodnej spoločnosti RETEP SLOVAKIA, s.r.o. pristúpila obchodná spoločnosť TROMF, a.s. Z výpisu z listu vlastníctva č. 602 vyplýva, že ako vlastník niektorých súčastí prenajatej vodárenskej infraštruktúry (konkrétne čističky odpadových vôd so súp. č. 114, strojovne súp. č. 1039 a ČOV, vodnej stavby, výtlačného potrubia so súp. č. 2010) je v katastri nehnuteľností zapísaný žalobca.

18.7. V správnom konaní vedenom na Okresnom úrade Senec, odbor starostlivosti o životné prostredie pod č. OU-SC-OSZP/2014/2654-G-83-Ry vedenom na základe návrhu žalovaného bolo rozhodnutím z 15. decembra 2014 rozhodnuté, že vodovod v Chorvátskom Grobe, časť Čierna Voda je verejným vodovodom, pričom príslušný správny orgán mal za preukázané vlastníctvo žalobcu k vodovodu. Príslušný správny orgán vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že vodovod v obci Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda bol projektovaný, povolený,

zrealizovaný a uvedený do prevádzky ako verejný vodovod, je prevádzkovaný ako verejný vodovod a slúži na hromadné zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou.

19. Podľa ustanovenia § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

19.1. Podľa ustanovenia § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

19.2. Podľa ustanovenia § 664 Občianskeho zákonníka, prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

19.3. Podľa ustanovenia § 665 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povaha a určeniu veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

19.4. Nájomca je povinný vec užívať iba v prípade, že sa tak dohodlo alebo že neužívaním by sa vec znehodnotila viac než jej užívaním (ods. 2).

19.5. Podľa ustanovenia § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

19.6. Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

19.7. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (ods. 2).

19.8. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále) [ods. 3].

19.9. Podľa ustanovenia § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

19.10. Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednávania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté (ods. 2).

19.11. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil (ods. 3).

19.12. Podľa ustanovenia § 300 Obchodného zákonníka, okolnosti vylučujúce zodpovednosť (§ 374) nemajú vplyv na povinnosť platiť zmluvnú pokutu.

19.13. Podľa ustanovenia § 301 Obchodného zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta. Na náhradu škody, ktorá vznikla neskôr, je poškodený oprávnený do výšky zmluvnej pokuty podľa § 373 a nasl.

19.14. Podľa ustanovenia § 302 Obchodného zákonníka, odstúpenie od zmluvy sa nedotýka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

19.15. Podľa ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

20. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20.1. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá (ods. 2).

20.2. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (ods. 3).

20.3. Podľa ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

20.4. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z., vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií môže byť z dôvodu verejného záujmu iba právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorá je bezúhonná. Právnická osoba preukazuje bezúhonnosť výpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace.

20.5. Ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, zvierat alebo ochrany životného prostredia a ak sú na vodovod alebo kanalizáciu pripojení aspoň dvaja odberatelia alebo producenti, okresný úrad môže určiť, že takýto vodovod alebo kanalizácia sa za verejný vodovod alebo za verejnú kanalizáciu považuje (ods. 5).

20.6. Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

20.7. Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom (ods. 2).

20.8. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

K NÁROKU ŽALOBCEU NA ZAPLATENIE SUMY 244.122,71 EUR S PRÍSLUŠENTVOM A ZMLUVNOU POKUTOU

21. Vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu o žalobe súd úvodom konštatuje, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posúdiť ako obchodný záväzkový vzťah podľa ustanovenia § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže bol založený zmluvou uzatvorenou medzi obcou (žalobcom) ako subjektom verejného práva s podnikateľom (žalovaným), ktorý sa

týka zabezpečovania verejných potrieb (zabezpečovania potrieb obyvateľov obce pri zásobovaní pitnou vodou a pri prevádzkovaní kanalizácie).

21.2. Predmetné konštatovanie platí bez ohľadu na to, že nájomná zmluva je ako zmluvný typ upravená len v Občianskom zákonníku, ale posúdenie vzťahu medzi stranami sporu ako obchodného záväzkového vzťahu vyplýva aj priamo zo znenia ustanovenia § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka.

22. Žalovaná istina 244.122,71 eur pozostáva z dvoch čiastkových nárokov, a to nároku na zaplatenie sumy 567,81 eur predstavujúcej nezaplatenú odplatu za analýzu vzoriek vody a nároku na zaplatenie sumy 243.554,90 eur predstavujúcej nezaplatené nájomné.

K nároku na zaplatenie sumy 567,81 eur s príslušenstvom

23. Suma 567,81 eur predstavuje neuhradenú časť žalobcom vystavenej faktúry č. 207/2012 z 30. novembra 2012 za analýzu vzoriek vody. Celková fakturovaná suma bola 917,81 eur.

23.1. Z predmetnej fakturovanej sumy zaplatil žalovaný dňa 25. marca 2014 sumu 350,- eur, čo má súd preukázané výpisom z účtu žalobcu.

23.2. K neuhradenému zvyšku sumy 567,81 eur súd uvádza, že čiastočnú úhradu zo strany žalovaného je potrebné vyhodnotiť ako uznanie záväzku podľa ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže zo správania žalovaného nevyplývalo, že by zvyšok záväzku neuznával. Rovnako tak súd konštatuje, že žalovaný predmetný nárok nerozporoval ani v priebehu súdneho konania.

24. Preto vyhodnotil súd nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 567,81 eur ako dôvodný.

24.1. Rovnako tak je dôvodný aj jeho nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa predpisov obchodného práva vo výške 8,75 % ročne zo sumy 567,81 eur od 15. decembra 2012 ako dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 207/2012 (14. decembra 2012) až do zaplatenia istiny.

K nároku na zaplatenie nájomného v sume 243.554,90 eur

25. Pokiaľ ide o zaplatenie nájomného vo výške 243.554,90 eur, súd konštatuje, že nájomnou zmluvou z 29. júna 2012 sa žalovaný zaviazal platiť žalobcovi nájomné vo výške dohodnutej v článku XXIII. bod 2. nájomnej zmluvy.

25.1. Samotný nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným trval od 1. júla 2012 do 30. júna 2015, kedy nájomný vzťah zanikol v dôsledku výpovede žalobcu z 26. júna 2014 v spojení s dohodou o predĺžení výpovednej doby z 30. októbra 2014.

25.2. Žalovaný v konaní nespochybňoval, že žalobcovi zmluvne dohodnuté nájomné za celé obdobie trvania nájomného vzťahu ani čiastočne neuhradil. V predmetnom spore sa žalovaný voči nároku žalobcu bránil tým, že žalobca nebol výlučným vlastníkom prenajatej vodárenskej infraštruktúry, ale len jedným z viacerých spoluvlastníkov, keď ďalšími spoluvlastníkmi mali byť obyvatelia obce Chorvátsky Grob a žalovaným označené právnické osoby.

26. V nadväznosti na procesnú obranu žalovaného si musel súd vyriešiť ako predbežnú otázku, či žalobca bol vlastníkom prenajatej vodárenskej infraštruktúry a teda subjektom oprávneným na jej prenajatie, keďže určovací nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou bol uznesením z 23. júna 2022, č. k. 26Cb/154/2015-790 vylúčený na samostatné konanie, keďže konajúci súd nebol miestne príslušný o predmetnom nároku s poukazom na právnu úpravu výlučnej miestnej príslušnosti.

27. Podľa názoru súdu bol žalobca v rozhodnom období výlučným vlastníkom prenajatej vodárenskej infraštruktúry a subjektom oprávneným na uzatvorenie nájomnej zmluvy.

27.1. K predmetnému záveru uvádza súd nasledovné:

28. Jednou z najvýznamnejších skutočností pre rozhodnutie súdu je, že v zmysle rozhodnutia Okresného úradu Senec, odbor starostlivosti o životné prostredie z 15. decembra 2014, č. OU-SC-OSZP/2014/2654-G-83-Ry je vodovod v obci Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda (t. j. prenajatý vodovod, ktorého vlastnícke právo týkajúcej sa časti obce Čierna Voda bolo žalovaným spochybňované) verejným vodovodom, čo znamená, že jeho vlastníkom nemôže byť akákoľvek osoba, ale len právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorá je bezúhonná, ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z.

28.1. Uvedená skutočnosť tak bez ďalšieho vylučuje procesnú obranu žalovaného, v zmysle ktorej majú byť spoluvlastníkmi prenajatej vodárenskej infraštruktúry okrem iných subjektov obyvatelia obce Chorvátsky Grob časť Čierna Voda, t. j. fyzické osoby, ktoré však vlastníkami verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie byť nemôžu. Je tak zrejmé, že argumentáciu žalovaného vylučuje jednoznačné a nepochybné znenie právnej úpravy (konkrétne znenie ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 442/2002 Z. z.).

28.2. Z tohto dôvodu ako nadbytočné nevykonal súd dokazovanie výsluchom odbornej pracovníčky Okresného úradu Senec, odbor starostlivosti o životné prostredie, Ing. Blanky Rybarikovej, keďže určujúci je obsah právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. Rovnako tak si súd nevyžiadal od Okresného úradu Senec, odbor starostlivosti o životné prostredie celý spisový materiál ku konaniu vedenému pod č. OU-SC-OSZP/2014/2654-G-83-Ry, keďže žalovaný predmetný dôkazný návrh nešpecifikoval a nie tak súdu zrejmé, čo sa malo z predloženého spisu preukázať.

29. Zároveň súd poukazuje na to, že žalobca v konaní predložil viaceré zmluvy o dielo, resp. zmluvy o spolupráci, z ktorých vyplýva, že stavebníkom (objednávatelom) jednotlivých častí prenajatej vodárenskej infraštruktúry bol žalobca, z čoho vyplýva, že po ich zhotovení sa stal ich vlastníkom žalobca (k tomu viď znenie ustanovenia § 542 a nasl. Obchodného zákonníka). Rovnako tak v prípade stavieb, ktoré sa zapisujú do katastra nehnuteľností (čističky odpadových vôd so súp. č. 114, strojovne súp. č. 1039 a ČOV, vodnej stavby, výtlačného potrubia so súp. č. 2010), má súd za preukázané, že v liste vlastníctva č. 602 pre okres Senec, obec Chorvátsky Grob, katastrálne územie Chorvátsky Grob je ako ich vlastníkom zapísaný žalobca. Pritom platí, že údaje zapísané v katastri nehnuteľností sa považujú za hodnoverné, kým sa nepreukáže opak (k tomu viď znenie ustanovenia § 70 ods. 1 katastrálneho zákona).

29.1. Žalovaný v konaní nepreukázal opak a nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že vlastníkom vodárenskej infraštruktúry bol v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy iný subjekt, než žalobca.

29.2. Ak žalovaný vo vyjadrení z 12. júla 2017 chcel namietat' neplatnosť jednotlivých zmlúv o dielo (resp. zmlúv o spolupráci), súd uvádza, že predmetná argumentácia je založená len na ničím nepodložených domnienkach, keď svoje tvrdenie založil na tom, že jednotlivé zmluvy neodkazujú na žiadne ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní.

29.3. Tu súd konštatuje, že nie je jeho povinnosťou na základe nepodložených domnienok vykonávať prieskum právnych úkonov, ale bolo povinnosťou žalovaného – navyše kvalifikovane zastúpeného advokátskou kanceláriou – jednoznačne špecifikovať konkrétny dôvod prípadnej neplatnosti právnych úkonov, podložiť svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi a vysvetliť, aký vplyv by mohla mať ich neplatnosť na právne postavenie žalovaného (prípadne na právne postavenie žalobcu ako vlastníka). Žalovaný si však ani jednu z vyššie uvedených povinností nesplnil.

30. Pri argumentácii žalovaného, že jednotliví odberatelia vody v obci Chorvátsky Grob si za vlastné finančné prostriedky zabezpečili montáž vodomero, z čoho s odkazom na znenie ustanovenia § 4 ods. 11 zákona č. 442/2002 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy – v zmysle ktorého meradlo malo predstavovať príslušenstvo verejného vodovodu - vyvodzoval ich spoluvlastnícke právo k vodárenskej infraštruktúre, žalovaný opomenul jednu rozhodujúcu skutočnosť, že prípadný vlastník príslušenstva veci sa nestáva vlastníkom, resp. spoluvlastníkom hlavnej veci.

30.1. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany nezohľadnil znenie ustanovenia § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého **príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali**. Vychádzajúc z predmetného zákonného ustanovenia vlastníkom príslušenstva veci je vlastník hlavnej veci, čo znamená, že vlastníkom vodomero sa po ich namontovaní stal vlastník verejného vodovodu, a to bez ohľadu na skutočnosť, ktorý subjekt nechal vodomery namontovať, a ktorý subjekt za ich montáž zaplatil. Vlastníkom vodomero ako príslušenstva verejného vodovodu sa tak stal žalobca ako vlastník verejného vodovodu a preto nemohol nastať opačný stav, a teda fyzické a právnické osoby, ktoré si nechali namontovať vodomery, sa nestali spoluvlastníkmi vodárenskej infraštruktúry, ale za jej výlučného vlastníka je potrebné považovať žalobcu.

30.2. Keďže argumentácia žalovaného o existencii spoluvlastníckeho práva obyvateľov obce Chorvátsky Grob a jednotlivých právnických osôb k vodárenskej infraštruktúre nemá relevantný právny základ (naopak je v priamom rozpore s právnou úpravou) súd nevykonal žalovaným navrhnuté dokazovanie výsluchom ním označených svedkov, keďže vykonanie predmetných dôkazov v spore by bolo nadbytočné, nevhodné a neúčelné.

31. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobca bol v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy výlučným vlastníkom prenajatej vodárenskej infraštruktúry, čo znamená, že bol oprávnený ju prenajať žalovanému, a žalovaný bol povinný žalobcovi platiť zmluvne dohodnuté nájomné.

32. Ak sa žalovaný v spore bránil tým, že v obci Chorvátsky Grob pôsobili aj iní prevádzkovatelia vodárenskej infraštruktúry, pričom ani jeden z nich neplatil žalobcovi za prevádzkovanie vodárenskej infraštruktúry nájomné, predmetná námietka je pre rozhodnutie súdu v spore právne irelevantná.

32.1. Súd posudzuje na to, že predmetom rozhodovania je zmluvný nárok vyplývajúci zo zmluvy, ktorú žalovaný ako podnikateľský subjekt slobodne podpísal a slobodne sa zaviazal žalobcovi platiť zmluvne dohodnuté nájomné.

32.2. Taktiež nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že dohodnuté nájomné – ktoré bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, a ktoré však ani čiastočne neuhradil – bolo zohľadnené v určení maximálnych cien za dodávku pitnej vody verejným vodovodom, distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou schválených Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, čo znamená, že samotný žalovaný mal z predmetnej zmluvnej povinnosti vlastný (majetkový) prospech.

33. S poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil súd nárok žalobcu zaplataenie zmluvne dohodnutého nájomného vo výške 243.554,90 eur za obdobie od 1. júla 2012 do 30. júna 2015 ako dôvodný. Preto súd konštatuje, že je povinnosťou žalovaného žalobcovi predmetnú dlžnú sumu uhradiť.

K nároku na zaplataenie úroku z omeškania zo sumy 243.554,90 eur

34. Ako už bolo uvedené vyššie, vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený nájomnou zmluvou je obchodným záväzkovým vzťahom, a preto má žalobca v prípade preukázaného omeškania nárok na zaplataenie úroku z omeškania z dlžnej sumy podľa predpisov obchodného práva.

34.1. Rovnako tak súd musí zohľadniť tú skutočnosť, či si žalobca uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých faktúr – ktorými bolo žalovanému fakturované nájomné – v súlade s platobnými podmienkami dohodnutými v zmluve, keď splatnosť faktúr nájomného bola zmluvne dohodnutá k 15. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po fakturovanom období (k tomu viď článok XXIII. bod 5. nájomnej zmluvy). Uvedené znamená, že ak žalovaný neuhradil včas žalobcovi fakturované nájomné, je povinný platiť aj úrok z omeškania najskôr od 16. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po fakturovanom období.

35. Pokiaľ ide o jednotlivé faktúry, ktorými žalobca fakturoval žalovanému zmluvne dohodnuté nájomné,

- splatnosť faktúry č. 181/2012 za tretí štvrťrok 2012 bola k 7. novembru 2012,
- splatnosť faktúry č. 223/2012 za štvrtý štvrťrok 2012 bola k 21. januáru 2013,
- splatnosť faktúry č. 35/2013 za prvý štvrťrok 2013 bola k 22. aprílu 2013,
- splatnosť faktúry č. 74/2013 za druhý štvrťrok 2013 bola k 31. júlu 2013,
- splatnosť faktúry č. 100/2013 za tretí štvrťrok 2013 bola k 10. októbru 2013,
- splatnosť faktúry č. 143/2013 za štvrtý štvrťrok 2013 bola k 24. januáru 2014,
- splatnosť faktúry č. 24/2014 za prvý štvrťrok 2014 bola k 3. aprílu 2014,
- splatnosť faktúry č. 44/2014 za druhý štvrťrok 2014 bola k 9. júlu 2014,
- splatnosť faktúry č. 70/2014 za tretí štvrťrok 2014 bola k 14. októbru 2014,
- splatnosť faktúry č. 96/2014 za štvrtý štvrťrok 2014 bola k 1. januáru 2015,
- splatnosť faktúry č. 3/2015 za mesiac január 2015 bola k 28. januáru 2015,
- splatnosť faktúry č. 15/2015 za mesiac február 2015 bola k 13. máju 2015,
- splatnosť faktúry č. 17/2015 za mesiac marec 2015 bola k 13. máju 2015,
- splatnosť faktúry č. 16/2015 za mesiac apríl 2015 bola k 13. máju 2015,
- splatnosť faktúry č. 21/2015 za mesiac máj 2015 bola k 6. júlu 2015,

- splatnosť faktúry č. 22/2015 za mesiac jún 2015 bola k 6. júlu 2015.

35.1. Súd konštatuje, že v prípade faktúr č. 181/2012, č. 223/2012, č. 35/2013, č. 74/2014, č. 143/2013, č. 15/2015, č. 17/2015 a č. 21/2015 bola splatnosť určená na neskoršie obdobie, ako bolo zmluvne dohodnuté, preto súd nemá dôvod do predmetnej skutočnosti žiadnym spôsobom zasahovať a žalobca má nárok na zaplatenie úroku z omeškania v žalobou uplatnenom rozsahu.

35.2. Odlišná situácia je v prípade faktúr č. 100/2013, č. 24/2014, č. 44/2014, č. 70/2014, č. 96/2014, č. 3/2015, č. 16/2015 a č. 22/2015. V prípade faktúry č. 100/2013 mala byť splatnosť k 15. októbru 2013 (a nie k 10. októbru 2013) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. októbru 2013, v prípade faktúry č. 24/2014 mala byť splatnosť k 15. aprílu 2014 (a nie k 3. aprílu 2014) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. aprílu 2014, v prípade faktúry č. 44/2014 mala byť splatnosť k 15. júlu 2014 (a nie k 9. júlu 2014) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. júlu 2014, v prípade faktúry č. 70/2014 mala byť splatnosť k 15. októbru 2014 (a nie k 14. októbru 2014) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. októbru 2014, v prípade faktúry č. 96/2014 mala byť splatnosť k 15. januáru 2015 (a nie k 1. januáru 2015) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. januáru 2015, v prípade faktúry č. 3/2015 mala byť splatnosť k 15. februáru 2015 (a nie k 28. januáru 2015) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. februáru 2015, v prípade faktúry č. 16/2015 mala byť splatnosť k 15. máju 2015 (a nie k 13. máju 2015) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. máju 2015 a v prípade faktúry č. 22/2015 mala byť splatnosť k 15. júlu 2015 (a nie k 6. júlu 2015) a žalovaný sa dostal do omeškania s plnením k 16. júlu 2015.

36. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že ako dôvodný vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do zaplatenia a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do zaplatenia,

37. Naopak ako nedôvodný vyhodnotil súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 11.10.2013 do 15.10.2013, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 4.4.2014 do 15.4.2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 10.7.2014 do 15.7.2014, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 15.10.2014 do 15.10.2014, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 2.1.2015 do 15.1.2015, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 29.1.2015 do 15.2.2015, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 15.5.2015 a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do 15.7.2015.

K nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zo sumy 243.554,90 eur

38. Medzi žalobcom a žalovaným bola v článku XXIII. bod 7. nájomnej zmluvy dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad omeškania s splatením nájomného vo výške 0,05 % z omeškanej dlžnej čiastky za každý deň omeškania.

39. Základ nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vyhodnotil súd ako dôvodný, keďže žalovaný porušil zmluvnú povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté nájomné riadne a včas.

39.1. V prípade zmluvnej pokuty platí to isté, čo v prípade úroku z omeškania, a to že k porušeniu zmluvnej povinnosti zabezpečenej zmluvnou pokutou zo strany žalovaného mohlo dôjsť až nezaplatením nájomného v zmluvne dohodnutom čase splatnosti a nie k dátumu splatnosti uvedenému na jednotlivých faktúrach. V prípade neuhradenia faktúry č. 100/2013 došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného k 16. októbru 2013 (a nie k 11. októbru 2013), v prípade faktúry č. 24/2014 k 16. aprílu 2014 (a nie k 4. aprílu 2014), v prípade faktúry č. 44/2014 k 16. júlu 2014 (a nie k 10. júlu 2014), v prípade faktúry č. 70/2014 k 16. októbru 2014 (a nie k 15. októbru 2014), v prípade faktúry č. 96/2014 k 16. januáru 2015 (a nie k 2. januáru 2015), v prípade faktúry č. 3/2015 k 16. februáru 2015 (a nie k 29. januáru 2015), v prípade faktúry č. 16/2015 k 16. máju 2015 (a nie k 14. máju 2015) a v prípade faktúry č. 22/2015 k 16. júlu 2015 (a nie k 7. júlu 2015).

40. Zároveň sa súd musel vysporiadať s tým, či je možné priznať percentuálne dohodnutú zmluvnú pokutu až do zaplatenia zabezpečenej pohľadávky, keďže zmluvná pokuta nepredstavuje príslušenstvo pohľadávky, ale jedná sa o samostatný nárok so samostatným skutkovým základom. Rovnako tak treba zohľadniť tú skutočnosť, že o porušení zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného môže súd rozhodnúť najneskôr ku dňu rozhodnutia súdu (ku dňu vyhlásenia rozsudku), keďže len k predmetnému dátumu môže súd v súdnom rozhodnutí deklarovať porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Súd nemôže vo svojom rozhodnutí deklarovať porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným do budúcnosti.

41. V tejto súvislosti súd v podrobnostiach poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. marca 2022, sp. zn. 3Cob/180/2020, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. mája 2012, sp. zn. 3MCdo/8/2011 a zo 14. júna 2012, sp. zn. 3MCdo/12/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 22. júna 2010, sp. zn. 23Cdo/5280/2009 a jeho rozsudok z 30. marca 2011, sp. zn. 32Cdo/1432/2010.

41.1. Krajský súd v Bratislave z 23. marca 2022, sp. zn. 3Cob/180/2020 v rozsudku uviedol, že *zo žaloby je zrejmé, že žalobca popri žalovanej istine uplatnil vyčíslenú zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo žalovanej sumy od konkrétneho dátumu (15.2.2017) do zaplatenia, t. j. ako opakujúce sa plnenie, ktorým však zmluvná pokuta nie je, preto zmluvnú pokutu nemožno priznať „do zaplatenia“, pretože **nárok na zmluvnú pokutu nie je (na rozdiel od úroku, úrokov z omeškania alebo poplatku z omeškania) príslušenstvom zabezpečenej pohľadávky ani opakujúcim sa plnením, ale ide (napriek jeho akcesorickej povahe) o nárok so samostatným skutkovým základom, ktorý nie je možné priznať žalobcovi do budúcnosti. V žalobe (jej petite) musí byť tento nárok vyčíslený konkrétnou peňažnou sumou a ak je zmluvná pokuta dojednaná vo väzbe na plynutie času (dobu omeškania), musí byť zo žaloby a jej dôvodov zrejmé, za ktoré konkrétne obdobie sa nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje. V prípade uplatnenia***

zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, je možné ju žalobcovi priznať (za predpokladu splnenia ostatných zákonných podmienok na jej priznanie) len do vyhlásenia rozsudku.

41.2. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 9. mája 2012, sp. zn. 3MCdo/8/2011 skonštatoval, že *zmluvná pokuta môže byť dohodnutá nielen ako pevne stanovená suma, ale tiež ako percento z istiny za určité časové obdobie; ak je jej výška viazaná na narastajúce dni omeškania dlžníka, vzniká veriteľovi každým dňom omeškania právo na „dennú“ zmluvnú pokutu. V čase posudzovania, v akej výške má účastník zmluvy právo na zmluvnú pokutu, nejde o opakujúce sa plnenie; ide o konkrétnu sumu (o opakujúce sa plnenie ide totiž vtedy, keď plnenie je vymedzené určením jednotlivých, opakujúcich sa a v budúcnosti splatných dávok).*

42.2. V uznesení zo 14. júna 2012, sp. zn. 3MCdo/12/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že *sa stotožňuje aj s názorom generálneho prokurátora pokiaľ ide o posúdenie otázky času trvania povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu formou opakujúcich sa plnení do budúca. Je zhodného názoru, že vzhľadom na charakter zmluvnou pokutou zabezpečenej zmluvnej povinnosti, nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu formou opakujúcich sa plnení do budúca. Výška zmluvnej pokuty je síce závislá od doby, po ktorú trvá porušenie zmluvnej povinnosti, ale zmluvnú pokutu nemožno priznať ako opakujúce sa plnenie v zmysle § 154 ods. 2 O.s.p.; o opakujúce sa plnenie ide totiž vtedy, keď plnenie je vymedzené určením jednotlivých, opakujúcich sa a v budúcnosti splatných dávok (napr. výživné, renta), o ktorý prípad však v prejednávanej veci nejde.*

42.3. V uznesení z 22. júna 2010, sp. zn. 23Cdo/5280/2009 Najvyšší súd Českej republiky vyslovil právny záver, že *žaloba na zaplatenie zmluvnej pokuty môže uspieť iba vtedy, pokiaľ ku dňu rozhodnutia súdu právo na zaplatenie zmluvnej pokuty už vzniklo a stalo sa splatným. V prejednávanej veci je zo žaloby zrejmé, že žalobkyňa sa domáha nielen zmluvnej pokuty, na ktorú jej už podľa vlastného tvrdenia právo vzniklo, ale aj zmluvnej pokuty, na ktorú by jej právo malo vzniknúť až v budúcnosti; uplatňuje teda právo, ktoré jej doposiaľ nesvedčí (k tomu obdobne viď aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. 32Cdo/1432/2010).*

42.4. S vyššie citovanými právnymi závermi sa súd rozhodujúci v predmetnom spore plne stotožňuje a v podrobnostiach na ne v súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty odkazuje.

43. S poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil súd ako dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2014 do 23.6.2022, zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do 23.6.2022, zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do 23.6.2022, zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022, zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022, zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do 23.6.2022, zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do 23.6.2022 a zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do 23.6.2022,

44. Naopak ako nedôvodný vyhodnotil súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 11.10.2013 do 15.10.2013, zo sumy

20.296,25 eur od 4.4.2014 do 15.4.2014, zo sumy 20.296,25 eur od 10.7.2014 do 15.7.2014, zo sumy 20.296,25 eur od 15.10.2014 do 15.10.2014, zo sumy 20.296,25 eur od 2.1.2015 do 15.1.2015, zo sumy 6.765,40 eur od 29.1.2015 do 15.2.2015, zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 15.5.2015 a zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do 15.7.2015 pre neexistenciu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného a za obdobie po vyhlásení rozsudku (až do zaplatenia jednotlivých pohľadávok) pre predčasnosť uplatneného nároku, keďže v predmetnom rozsahu nie je možné dospieť v čase rozhodovania súdu k záveru o porušení zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného.

K NÁROKU ŽALOVANÉHO NA ZAPLATENIE SUMY 379.558,66 EUR

45. Žalovaný si v konaní uplatnil vo forme vzájomnej žaloby voči žalobcovi nárok na náhradu škody vo výške 379.558,66 eur, ktorý pozostával z dvoch čiastkových nárokov na zaplatenie sumy 374.586,45 eur a sumy 4.972,21 eur.

45.1. Nárok v sume 374.586,45 eur mal podľa žalovaného spočívať v tom, že žalobca mal porušiť viaceré povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o obecnom zriadení, a preto mal vzniknúť stav, kedy bol žalovaný nútený prečerpávať viac odpadovej vody, ako by musel, v dôsledku čoho mali žalovanému vzniknúť v dôsledku neodborného, protizákonného a ľahostajného konania žalobcu vzniknúť náklady, s ktorými nepočítal žalovaný a ani samotná nájomná zmluva.

45.2. Nárok v sume 4.972,21 eur mal podľa žalovaného spočívať v peňažných prostriedkoch, ktoré žalovaný musel uhradiť Slovenskému vodohospodárskemu podniku, š. p. z dôvodu, že žalobca nemá vybudovanú dažďovú kanalizáciu, čím sa mal značne zvyšovať objem vypúšťaných odpadových vôd do povrchových vôd.

46. Žalovaný v konaní výslovne potvrdil, že svoj nárok nevyvodzuje z porušenia zmluvnej povinnosti žalobcom a rovnako tak je zrejmé, že ho neodvodzuje z porušenia povinnosti, ktorá by mala žalobcovi vyplývať z jednotlivých ustanovení Obchodného zákonníka. Preto je potrebné nárok žalovaného na náhradu škody posudzovať podľa Občianskeho zákonníka.

47. V prípade obidvoch čiastkových nárokov zaťažovalo žalovaného preukázanie troch kumulatívnych predpokladov na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorými sú porušenie právnej povinnosti zo strany žalobcu, vznik škody na strane žalovaného a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalobcu a vznikom škody na strane žalovaného.

47.1. Podľa názoru súdu si žalovaný predmetnú procesnú povinnosť, ktorá ho v spore zaťažovala, nesplnil, a to ani vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 374.586,45 eur, a ani vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 4.972,21 eur. Podrobnosti k predmetnému záveru uvádza súd nižšie (v bodoch 48. až 52. odôvodnenia rozsudku).

K nároku žalovaného na zaplatenie sumy 374.586,45 eur

48. Súd konštatuje, že v prípade nároku na zaplatenie sumy 374.586,45 eur nepostačuje, aby žalovaný tvrdil, že požadovaná suma pozostáva z nákladov na prečerpanie vôd z povrchových vôd, a to ani v situácii, keď v podaní z 9. mája 2016 predložil výpočet predmetnej sumy. Žalovaného v spore zaťažovalo nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno.

48.1. Žalovaný však v spore nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by ním uplatnený nárok preukázal. Z tohto dôvodu nemal súd za preukázané, že žalovaný v skutočnosti odčerpával ním tvrdené množstvo vody a ani výkon čerpadiel, ktorými mal údajne žalovaný odčerpávať zrážkové vody.

48.2. Z tohto dôvodu súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal vznik ním tvrdenej škody, ako jedného zo základných predpokladov pre uplatnenie nároku na náhradu škody.

49. Zároveň súd uvádza, že zo strany žalovaného nebol preukázaný ani ďalší z predpokladov pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to porušenie právnej povinnosti žalobcu. Tu súd zastáva názor, že sa musí jednať o konkrétnu právnu povinnosť, priamo v dôsledku porušenia ktorej mala (mohla) žalovanému vzniknúť ním tvrdená škoda, a naopak nepostačuje, aby žalovaný odkázal vo všeobecnej rovine na niektoré úlohy (nie povinnosti), ktoré má obec plniť zo zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

49.1. Ak žalovaný v podaní z 31. januára 2018 sa domnieval, že porušenie právnej povinnosti žalobcu spočívalo v tom, že žalobca vydával stavebné povolenia a kolaudačné rozhodnutia, čím umožnil obyvateľom obce vybudovanie vstupov do garáží, resp. na pozemky, v rámci čoho došlo k zahataniu odtokov a k následnému odtekaniu dažďovej vody do splaškovej kanalizácie (a s tým spojenému odčerpávaníu vody žalovaným), súd poukazuje na to, že žalovaný si zrejme neuvedomil niektoré súvislosti, hoci sám uviedol, že žalobca v tejto časti koná v rámci prenesenej pôsobnosti štátnej správy. Ak by aj došlo pri vydávaní stavebných povolení a kolaudačných rozhodnutí k pochybeniam obce ako stavebného úradu a k tým súvisiacej škode na strane žalovaného, tak žalobca ako obec by nebol subjektom povinným na náhradu tejto škody, a teda v súdnom konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom.

49.2. Keďže skutkové tvrdenia žalovaného smerujú k tomu, že k porušeniu povinností žalobcu malo dôjsť pri výkone pôsobnosti stavebného úradu v rámci preneseného výkonu štátnej správy, zodpovedným subjektom (t. j. subjektom povinným nahradiť vzniknutú škodu) je podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát (Slovenská republika), v mene ktorého koná ministerstvo alebo ústredný orgán štátnej správy (podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d/ zákona č. 514/2003 z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci). Voči štátu ako jedinému pasívne vecne legitimovanému subjektu si však žalovaný svoj nárok na náhradu škody neuplatnil.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd konštatuje, že nárok žalovaného na náhradu škody v sume 374.586,45 eur nie je dôvodný.

K nároku žalovaného na zaplatenie sumy 4.972,21 eur

51. Súd má za to, že žalovaný v konaní nepreukázal ani svoj nárok na náhradu majtkovej škody 4.972,21 eur, teda sumy, ktorú mal žalovaný podľa vlastného tvrdenia uhradiť ako nedoplatok Slovenskému vodohospodárskemu podniku, š. p.

51.1. Celá argumentácia žalovaného je postavená na tom, že žalobca nemá vybudovanú žiadnu dažďovú kanalizáciu, hoci žalobca predmetné skutkové tvrdenia žalovaného v celom rozsahu poprel.

51.2. Súd poukazuje na to, že žalovaný v spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že všetka dažďová voda z obce Chorvátsky Grob vtekala do splaškovej kanalizácie prevádzkovej žalovaným, hoci to bolo jeho povinnosťou. Žalovaný mal v konaní preukázať, v akom množstve

mala dažďová voda vtekať do ním prevádzkovej splaškovej kanalizácie v rozhodnom období (v roku 2015), v akom rozsahu takáto dažďová voda mala vplyv na množstvo odpadovej vody vypúšťanej do povrchovej vody (t. j. preukázať či skutočne v dôsledku dažďovej vody došlo k vypusteniu väčšieho množstva odpadovej vody do povrchovej vody, než bolo žalovanému určené). Zároveň žalovaný nepreukázal ani existenciu ním tvrdeného rozhodnutia Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p., keďže predmetné rozhodnutie nie je súčasťou súdneho spisu, hoci naň žalovaný odkazoval. To isté platí aj, pokiaľ ide o úhradu predmetnej sumy zo strany žalovaného.

51.3. Z tohto dôvodu zo strany žalovaného nebol preukázaný vznik škody na jeho strane ako základného predpokladu pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škodu.

51.4. Zároveň súd zvyrazňuje, že nemôže svojim rozhodnutím priznať žalovanému nárok na základe ničím nepodložených tvrdení.

52. Preto aj v časti o zaplatenie sumy 4.972,21 eur vyhodnotil súd nárok žalovaného na náhradu škody ako nedôvodný.

ZÁVER

53. Vzhľadom na vyššie vyslovené právne a skutkové závery (viď body 24., 24.1., 33., 36. a 43. odôvodnenia rozsudku vyššie) súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 244.122,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 567,81 eur od 15.12.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do zaplatenia, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 8.11.2012 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2013 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 23.4.2013 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 1.8.2013 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 16.10.2013 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 25.1.2014 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 16.4.2014 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 16.7.2014 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od

16.10.2014 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 20.296,25 eur od 16.1.2015 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 16.2.2015 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 14.5.2015 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 16.5.2015 do 23.6.2022, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 7.7.2015 do 23.6.2022 a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.765,40 eur od 16.7.2015 do 23.6.2022 (výrok I.).

54. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania a uplatnenej zmluvnej pokuty (k tomu vid' body 37. a 44. odôvodnenia rozsudku vyššie) súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

55. Vzájomnú žalobu žalovaného o zaplatenie sumy 379.558,66 eur (k tomu vid' body 50. a 52. odôvodnenia rozsudku vyššie) súd ako nedôvodnú zamietol (výrok III.).

56. O trovách konania o žalobe žalobcu rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, keďže žalobca bol v časti istiny v celom rozsahu úspešný, čiastočný neúspech **v nepatrnej časti** mal žalobca len v časti uplatneného úroku z omeškania a uplatnenej zmluvnej pokuty (výrok IV.).

57. O trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 379.558,66 eur rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, keďže žalobca bol v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného plne úspešný (výrok V.).

58. O výške náhrady trov konania žalobcu, tak v rámci konania o žalobe žalobcu, ako aj o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 379.558,66 eur rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

59. O vrátení súdneho poplatku žalovanému vo výške 5.210,50 eur rozhodol súd podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., keďže sa jedná o súdny poplatok za rozšírenie vzájomnej žaloby, ktorý bol zo strany žalovaného po uplynutí stanovenej lehoty, a v tejto časti bolo následne konanie zastavené, v dôsledku čoho došlo k zániku poplatkovej povinnosti na strane žalovaného. Predmetný súdny poplatok bude žalovanému vrátený po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. (výrok VI.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

V Bratislave 23. júna 2022

JUDr. Milan Krajčí
sudca

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Kristína Balyová